

introit: **Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány? Srocují se králové země, vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a pomazanému jeho: „Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme.“ Ten, jenž trůní v nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu. Jednou k nim promluví v hněvu, ve svém rozlícení je naplní děsem: (Žalm 2, 1-5)**

píseň 146

píseň 284

Milí přátelé, bratři a sestry,

upřímně se vám přiznám, že události v Izraeli mne hluboce zasáhly. Přistihl jsem se, že v mém srdci se objevilo mnoho otázníků směrem k Bohu. Dokonce i hněv. **Jak je možné, že mírumilovný Bůh může takové věci dopustit?** Ti, kteří ztratili své blízké, a to na obou stranách barikády, jistě mají právo se takto ptát. **Má snad Bůh zalíbení v takovém zabíjení? Anebo se tento svět Bohu vymkl z rukou?**

Jsou to velmi těžko uchopitelné otázky. A odpovědi na ně nikomu nevrátí život. Je ovšem potřeba si uvědomit, že každého, kdo jedná zle, povede jednou Bůh k zodpovědnosti. Terorismus, zabíjení i malých dětí, to přece není Boží vůle. To je zlovůle člověka.

A že se ta zlovůle rozmáhá po celém světě, to je výsledek odvrácení se lidské společnosti od Boha. **Teroristické hnutí Hamás vyzvalo celý muslimský svět k protestům a zabíjení Židů. Na mnoha místech ve světě se pálí izraelské vlajky. Křesťanský svět je naproti tomu vyzýván k modlitbám.** V napětí žijící Blízký východ zasahuje i do nestabilní západní společnosti. Ta už dávno není křesťanská. Spíše ateistická a proscycena muslimskou komunitou. V celém světě se to vaří.

Bratři a sestry, celé dějiny světa by se daly přirovnat právě k vaření pokrmu v hrnci. Původní Boží záměr uvařit rajskou omáčku už začali kazit první lidé. Nyní je to připálený pokrm, ve kterém je hodně ostrého koření, hodně jedu, nenávisti, nevráživosti. Člověk vzal dějiny do svých rukou. Jak to může dopadnout? Tu a tam už to hodně bublalo a vřelo. A také se připálilo. Nyní je svět znovu jako natlakovaný papírák. Před výbuchem. A pokud se bude neustále přilévat olej do ohně, tak to bouchne. Možná řeknete, že maluji čerta na zeď, nicméně je to ovšem Bůh, který nás v Božím slově varuje, že lidská společnost bez Boha nedokráčí nikam jinam, než ke zkáze. A v knize Zjevení je jasně popsáno, že **mnozí přes mnohé útrapy místo toho, aby se obrátili k Bohu, tak na něj budou o to více nadávat!** Místo toho, aby se lidé odvrátili od zlého a hříšného jednání, tak ho mnozí ještě více prohloubí.

Milí přátelé, přestože jsme součástí společnosti, která se řítí do záhuby, přestože nás zasahují různé těžkosti s tím spojené, přestože se nám hroutí mnohé lidské jistoty, tak přesto nemusíme v té záhubě skončit. Možná se můžeme ptát, kolik lidí bude nakonec spaseno a kolik zatraceno, když vidíme kolem sebe tolik vrahů. Tolik smrti, strachu a beznaděje. Co na takovou otázku odpověděl Pán Ježíš? Učedníci se ho tehdy ptali podobně: **„Pane, je opravdu málo těch, kteří dojdou spasení?“** Co jim Pán Ježíš odpověděl? **„Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.“** Co všechno nakonec může mnohým bránit k tomu, aby nebyli schopni vejít? Falešné přesvědčení? Fanatismus? Vlastní ospravedlnění svého jednání? Zůstávání v hříchu jakéhokoliv druhu? Pýcha? Vzpoura proti Bohu? Uvědomme si, bratři a sestry, že vyhlazování Židů jakožto Božího vyvoleného národa je vážná vzpoura proti Bohu. A to i u těch, kdo už jen takové jednání schvalují. Ovšem kdo se takto proti Božímu lidu postavil, se zlou se nakonec vždycky potázal, neboť Hospodin se zastane těch, kteří Mu patří a kteří v Něho doufají. **Má je pomsta, praví Hospodin.**

A tak se nemá mstít člověk. My křesťané máme vést především duchovní boj na modlitbách, **máme bojovat ne proti člověku, ale modlitbou proti mocnostem temna.** Přimlouvav se za Boží ochranu pro ty, kteří trpí a také naléhavě volat lidi k Ježíši Kristu. Neboť není jiné záchrany k věčnému životu. Není jiní trvalé jistoty. Není jiného vysvobození z této až nelidské bídy. Je potřeba ale vzít Boží volání vážně. Jak pravdivá jsou slova Pána Ježíše, když mluví o událostech před svým příchodem: **„Vzpomeňte na Lotovu ženu! Kdo by usiloval svůj život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachová jej. Pravím vám: Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude přijat, a druhý zanechán. Dvě budou mlít spolu obilí, jedna bude přijata, a druhá zanechána. Dva budou na poli, jeden bude přijat, a druhý zanechán.“** Svědectví mnohých lidí, kteří v Izraeli v těchto dnech unikli zhoubě, mluví za vše. Rozhodovali vteřiny. Rychlé jednání, rychlý úprk bez věcí. Snaha zachránit si holý život. A tak jako znějí izraelskými městy sirény, tak o to naléhavěji v těchto dnech zní i Boží volání. Tak jak sirény svolávají lidi do krytů, tak Bůh nás vyzývá, **ukryjte se skrze víru v mém Synu, Pánu Ježíši Kristu.** Četli jsme to u toho proroka Izajáše: **Nuže, lide můj, již vejdí do svých komnat a zavři za sebou dveře. Skryj se na chvíli, dokud hrozný hněv se nepřezene.** Skryj tedy svůj život v Ježíši, neboť není jiné záchrany ze ztracenosti tohoto světa.

Milí přátelé, mnozí se domáhají vstupu do Božího království. Ale jinak, než jak nás směřuje Boží slovo. Nárokují si Boží království po svém, dobývají se do něho. Jeden v přesvědčení zabíjí druhého v domněnání, že

odměnou mu za to Bůh dá odměnu. Další řekne, *já mám přece právo na záchranu, já nic zlého neudělal. Mě se nic zlého přece nemůže stát*, řekne jiný. *Nikomu jsem neublížil, proč by mě měl někdo ubližovat? At' si to tam na dálném východě vyřídí mezi sebou, my tady máme klid a mě to nezajímá*, řekne ještě další. Opravdu? Kde bereš jistotu, že to, co se děje jinde, nedostane se i sem? A ano, můžeš celý život žít i v klidu a v klidu i zemřít. A co ale potom? Kam vejdeš potom? Do Božího království a k věčnému životu vedou pouze jedny jediné dveře. A jsou velmi úzké. Obtěžkán hříchy života a svým falešně sebejistým přesvědčením skrze tyto dveře nikdo vejít nemůže!

Kdo tedy může? Přece ten, který si uvědomuje svou nehodnost, který ví, že potřebuje Kristovu milost a s pokorou o ní prosí. Ale také ten, kdo opouští život v hříchu a uvěří, že Kristova oběť na kříži ho od jeho hříchu zbavuje a očisťuje! Bůh pro tvou a mou záchranu už udělal všechno! Obětoval svého jediného Syna Pána Ježíše Krista. Ovšem teď už je řada na mě a na tobě! Teď je to o kroku, který musíš udělat ty. Pán Ježíš nás vyzývá: *„Snažte se vejít úzkými dveřmi“*

Chodíváte, bratři a sestry, občas do sauny? Pokud ano, tak víte, jak to tam vypadá. Vevnitř je horko. Tam se to taky vaří. Když jsem tam jednou šel, tak tam tehdy bylo skoro plno. Nicméně přesto jsem tam vešel jedinými dveřmi. Ovšem zajímavé bylo sledovat dění v té páře. Já tam přišel poslední, ale postupně, jak všem bylo horko, a začali odcházet a zase přicházeli jiní, *tak jsem se tam stal prvním, a posledními se stali ti, co přišli po mě*. Vedlo mne to k takovému zamyšlení. Ta sauna mi přišla jako tento vařící se svět. Postupně do něj všichni přicházíme, někdo se narodil dřív a někdo později. A zase z něho odcházíme, někdo dřív a někdo později. V té sauně je takové pološero a všichni, kdo už to nemohli vydržet, odcházeli jedinými dveřmi ven. *Skrze sklo těchto dveří prosvítalo světlo, které oznamovalo, že tohle je ta správná cesta a nikudy jinudy není možné vyjít ven a zachránit si život*. A nikdo z přítomných nezkoušel jít jinudy, např. bušit pěstmi do zdi, nebo se jí snažit rozbít. Všichni věděli kudy ven, znali tu jedinou cestu, nejsnadnější a nejrychlejší, ve chvíli, když už to nemohli vydržet. A pak přišla chvíle i na mě. Najednou jsem zjistil, že jsem tam „nejstarší“, nebo nejdéle „žijící v páře“ a že je i můj čas odejít, jinak bych se tam uvařil a nejspíš zemřel. Tím, že jsem dnes mezi vámi, je známkou toho, že jsem ty dveře taky našel, zvedl se, udělal pár nezbytných kroků, sáhl na kliku, otevřel ty dveře a vyšel jsem těmi dveřmi ven ještě včas.

Proč tento příběh říkám? Pán Ježíš dále praví: *Jakmile už jednou hospodář vstane a zavře dveře a vy zůstanete venku, začnete tlouci na dveře a volat ,Pane, otevři nám‘, tu on vám odpoví: ,Neznám vás, odkud jste!‘* Pán Ježíš v podstatě mluví o tom, že i ty dveře milosti nebudou otevřeny stále. Že je zde určitý čas a pak se zavrou. A nepomůže pak se dovolávat podobně jako ti, co nevešli v Ježíšově vyprávění: **Pak budete říkat: ,Jedli jsme s tebou i pili a na našich ulicích jsi učil!‘ On však vám odpoví: ,Neznám vás, odkud jste. Odstupte ode mne všichni, kdo se dopouštíte bezpráví.** Nepomůže se ve chvíli, kdy už bude zavřeno dovolávat toho, Pane, já jsem chodil přece na nábožko, jsem pokřtěn, confirmován, jsme členem církve, chodím přece do kostela. Toto domáhání se vstupu před Bohem neobstojí. Důležité je vstoupit včas, dát svůj život do pořádku, smířit se s Bohem v Pánu Ježíši, dokud je čas. Ti, co zůstali venku, jsou ti, kteří nezměnili své jednání, nestali se pravými křesťany, neboť neopustili život, který nemůže být přijat. **Odstupte ode mne všichni, kdo se dopouštíte bezpráví.** praví Pán. A zase použiji originálního řeckého překladu pro slovo bezpráví. To se řekne *adíkias*. A neznamena jen bezpráví. Ale také křivda, nepravost, nečestnost a nevěra. Nevejdou tedy i ti, kteří křivdí, kteří zůstávají v nepravostech, kdo jednají nečestně a nevěrně. Kdo v takových věcech zůstává, nenalezne cestu k věčnému životu, tak praví Pán a je třeba to vzít vážně.

Jakkoliv si, bratři a sestry, můžeme myslet, že se svět vymkl Bohu z rukou, tak rozhodně to neplatí o záchraně, kterou Bůh připravil ve svém Synu, Panu Ježíši Kristu. To ale nakonec samozřejmě znamená, že se Bohu z rukou nevymklo vůbec nic. Jen to ještě nedokážeme zcela plně pochopit. Na tomto světě jsme z pohledu věčnosti jen krátce. Je ovšem velmi důležité, jak **tento čas nám svěřený využijeme**. A je v tomto životě zcela zásadní, jestli se rozhodneš pro Ježíše Krista. Jiné záchrany není. A ať na tomto světě budou naše poslední hodiny plné utrpení, nebo násilí, anebo jestli odejdeme náhle, anebo v klidu, důležité je, jestli budeme patřit Kristu. Pokud ano, pak nás čeká celá věčnost v jeho království. Pokud ne, pozdě bude pak litovat a domáhat se vstupu. Dveře již budou zavřeny. Nechť jsou ale potěšením slova z proroka Izajáše těm, kteří ztratili tragicky své blízké, nechť jsou ta slova potěšením všem, kteří patří Kristu. Neboť o nich Boží slovo zaslubuje: **Tvoji mrtví (Bože) obživnou, má mrtvá těla vstanou! Probud'te se, plesejte, kdo přebýváte v prachu! Vždyť tvá rosa je rosou světel, porazíš i zemi stínů.** V Kristu Bůh porazil i říši smrti. I když mnohé vypadá moc zle, moc smutku a moc slz, tak nakonec to bude veliká radost. V Kristu je naše naděje, Kristus je naše jistota. Amen. Modlitba píseň 158

Slovo poslání: Efezským 2, 11-13

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého a vede tě do života věčného. Amen Píseň 412